

60 godina
Dvorane kulturnog centra Beograda

Bolje je u bioskopu!

DKC – So zemlje

Više od dve trećine mog života dubinski je vezano za Dvoranu Kulturnog centra Beograda. U njoj sam izrasla u, verujem, dobrog filmskog gledaoca zahvaljujući tome što su se tu u ovih nekoliko decenija prikazivali i oni filmovi koji se u drugim bioskopima nisu mogli videti a donosili su snažane i suptilne autorske pristupe i uvide. U njoj sam stekla naviku da filmove koje zaista želim da vidim gledam u magiji bioskopskog mraka. Mnogo je filmova i njihovih tvoraca i aktera koji su uticali na moje formiranje i poimanje toga šta je „so Zemlje“ (da pomenem bar jedan od njih – *So Zemlje* u režiji Vima Vendersa i Žulijana Ribeira Salgada).

Ipak, ljudi su ti na koje pre svega posmislim kada razmišljam o DKC-u. Upoznala sam ih mnogo u ovom bioskopu i zbog njega i iz tog nezaustavljivog pregleda neizbrisivih uspomena i aktivnih prijateljstava i poznanstava izdvojiću, na sreću i nažalost, samo neke.

Marija Marinčić Majdak, prva i dugogodišnja urednica filmskog programa, dočekala me je na početku moje tzv. profesionalne karijere u Kulturnom centru Beograda pokazujući mi kako se strpljivo, pedantno, sa znanjem i velikom energijom i htenjem koncipira kvalitetan a mnogima dostupan program i kako se zbog uspeha ovog bioskopa leti i zbog neuspeha duboko pati.

Nebojšu Popovića sam znala i poštovala kao filmskog kritičara i autora kultne emisije na RTS-u Drugi vek, ali ga nisam poznavala lično, što me nije sprečilo da mu 2005. godine priđem i zamolim za preporuku za novog urednika filmskog programa, a stidljivo taj posao i njemu predložim. Na moje iznenađenje i veliku radost on ga je prihvatio kao gost-urednik i tada počinje „nova era“ DKC-a, koja će trajati samo 10 godina do njegove prerane smrti 2015. Na gotovo isti način posao je potom preuzeo i reditelj i profesor na FDU Stefan Arsenijević, autor, pored drugih filmova, moje do tada omiljene *Atorzije*. Obojica su meni, a verujem i brojnim drugima, svaki na svoj a svakako izuzetan način, omogućili uzbudljivo i inspirativno putovanje s „bioskopom dobrog filma“: brojnim programskim inovacijama, (sa)osnivanjem novih filmskih festivala, ciklusa, radionica, Filmske galerije, velikom posvećenošću filmu, filmskim stvaraocima svih profila i generacija, a posebno publici / ljubiteljima filma i saradnicima u bioskopu. Osećam se zaista blagoslovenom što sam sa njima radila i prijateljevala.

I još jedna, uvek ista asocijacija vezuje me za DKC. Ovaj bioskop u Kulturnom centru Beograda omogućava mi je da osećam pravom Beograđankom jer je on tipično beogradsko mesto – sadržajno, nepretenciozno, vibratno, sa dobrom atmosferom i energijom.